

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové v právní věci

žalobce: **Y. S.**, narozený dne XXX
státní příslušnost XXX
bytem XXX
zast. JUDr. Petrem Novotným,
advokátem se sídlem Archangelská 1, Praha 10

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem Náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 12. 2018, č. j. MV-139769-4/SO-2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce u soudu domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí vydaného Ministerstvem vnitra – Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „žalovaná“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti usnesení Ministerstva vnitra České republiky, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „prvostupňový orgán“) ze

dne 9. 10. 2018, č. j. OAM-8649-14/DP-2018. Tímto rozhodnutím bylo zastaveno řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „podnikání – OSVČ“.

2. Žalobce nesouhlasí s napadeným rozhodnutím a jeho námitky lze rozdělit do následujících žalobních bodů:
3. *V prvním žalobním bodu* namítá žalobce nezákonnost napadeného rozhodnutí, když správní orgány v rámci vedeného řízení porušily § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), neboť nepostupovaly v předmětné věci v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, když porušily § 2 odst. 3, 4 správního řádu, neboť nešetřily oprávněné zájmy žalobce jako osoby, jíž se činnost správního orgánu dotýká. Dále správní orgány porušily § 3 správního řádu, když nezjistily skutkový stav tak, aby o něm nebyly významné pochybnosti a § 50 odst. 2 správního řádu, když si neopatřily dostatečné podklady pro své rozhodnutí.
4. Konkrétně žalobce nesouhlasí s žalovaným, že v průběhu řízení o žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nepředložil ve stanovené lhůtě správnímu orgánu požadované doklady, včetně dokladu o výši zaplaceného pojistného na pojistné na sociální zabezpečení i platebního výměru na daň z příjmu fyzických osob za zdaňovací období 2017. Není tedy pravdou, že ve lhůtě po výzvě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování řízení.
5. *Ve druhém žalobním bodu* namítá žalobce, že napadené rozhodnutí je vnitřně rozporné a ve svém důsledku proto nepřezkoumatelné, když je správním orgánem nejprve v rámci jeho odůvodnění tvrzeno, že žalobce doložil doklad prokazující příjem cizince ve formě platebního výměru na daň z příjmu fyzických osob za zdaňovací období 2017, aby níže v rozhodnutí bylo naopak správním orgánem tvrzeno, že ze strany žalobce nebyl doložen platební výměr na daň z příjmu fyzických osob za zdaňovací období 2017.
6. Žalobce proto navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno.
7. Žalovaná v písemném vyjádření navrhla zamítnutí žaloby a dále uvedla, že skutkový stav i průběh správního řízení je dostatečně popsán v žalobou napadeném rozhodnutí, na něž pro stručnost odkazuje. Rovněž námitkami uvedenými v žalobě se již žalovaná zabývala v odvolacím řízení, a proto rovněž odkazuje na napadené rozhodnutí.
8. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
9. Soud o věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobce sdělil soudu, že souhlasí s tím, aby soud rozhodl bez nařízení jednání, rovněž žalovaný nevznesl návrh na nařízení ústního jednání (§ 51 s. ř. s.).
10. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
11. *V prvním žalobním bodu* žalobce dovozuje nezákonnost napadeného rozhodnutí z porušení § 2 odst. 1, odst. 3, a odst. 4, dále § 3 a § 50 odst. 2 správního řádu.
12. K takto formulované námitce musí soud konstatovat, že vzhledem k zásadě dispozitivnosti soudního řízení správního není možné, aby žalobce předmět soudního přezkumu vymezil jen nekonkrétními odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými

výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz. Musí se jednat o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu či listinách zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS). Soud je povinen vypořádat jednotlivé žalobní body, aby nezatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností, není ale povinen na základě vágních odkazů žalobní body či podpůrné argumenty dohledávat ve spisech či v zaslaných dokumentech. Opačný postup by porušoval dispoziční zásadu a zasahoval by do rovného postavení účastníků řízení (§ 36 odst. 1 s. ř. s.). Jinými slovy, není na soudu, aby v podáních vyhledával skutečnosti, které jsou způsobilé být součástí žaloby.

13. Soud tedy v míře obecnosti korespondující odkazu žalobce na porušení jednotlivých ustanovení správního řádu poukazuje na str. 3 a 4 napadeného rozhodnutí, kde žalovaná adekvátně hodnotila zjištěný skutkový stav i dostatečně se zabývala jednotlivými odvolacími námitkami v posuzovaném případě. Soud z obsahu správního spisu včetně obsahu rozhodnutí obou stupňů neshledal, že by absentovala rozhodná skutková zjištění či že by jejich hodnocení bylo v rozporu se zákonnou úpravou vztahující se k posuzované věci.
14. K námitce, v níž žalobce namítá konkrétně, že v průběhu řízení o žádosti předložil ve stanovené lhůtě správnímu orgánu požadované doklady, včetně dokladu o výši zaplaceného pojistného na pojistné na sociální zabezpečení i platebního výměru na daň z příjmu fyzických osob za zdaňovací období 2017, soud ze správního spisu soud zjistil, že
 - dne 10. 5. 2018 podal žalobce žádost o o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „podnikání – OSVČ“;
 - dne 29. 5. 2018 vydal prvostupňový orgán *výzvu k odstranění vad žádosti*, v níž vyzval žalobce, aby předložil doklady o zajištění prostředků k pobytu na území a to doklad o cestovním zdravotním pojištění na dobu předpokládaného pobytu a doklad o jeho zaplacení, doklad prokazující úhrnný měsíční příjem cizince a společně s ním posuzovaných osob, doklad prokazující bezdlužnost cizince vydaný orgánem Finanční správy, orgánem Celní správy, doklad vydaný Okresní správou sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) o výši zaplaceného pojistného na pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, doklad prokazující nedoplatek na pojistném na veřejné zdravotní pojištění. Žalobce byl rovněž poučen o důsledcích spojených s promeškáním lhůty k doplnění žádosti;
 - dne 10. 7. 2018 byl prvostupňovému orgánu předložen doklad o cestovním zdravotním pojištění a současně byla předložena potvrzení finančního a celního úřadu prokazující bezdlužnost žadatele;
 - dne 12. 7. 2018 byla prvostupňovému orgánu doručena žádost žadatele o prodloužení lhůty k doložení chybějících náležitostí žádosti;
 - dne 20. 7. 2018 vydal prvostupňový orgán usnesení, kterým prodloužil lhůtu tak, že určil žadateli lhůtu k předložení požadovaných dokladů do 30 dnů od doručení tohoto usnesení, písemnost byla doručena dne 20. 8. 2018, lhůta tak byla poskytnuta do dne 19. 9. 2018;

- dne 3. 8. 2018 bylo prvostupňovému orgánu doručeno potvrzení OSSZ prokazující bezdlužnost žadatele;
 - dne 9. 10. 2018 vydal prvostupňový orgán rozhodnutí č. j. OAM-8649-14/DP-2018, jímž bylo zastaveno řízení o žádosti žalobce o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu dle ust. § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“);
 - dne 6. 11. 2018 bylo doručeno odvolání žalobce, v němž uvádí námitky obsahově shodné s žalobními námitkami a současně k odvolání připojil plnou moc k zastupování ve správním řízení udělenou jeho právnímu zástupci;
 - dne 12. 12. 2018 vydala žalovaná napadené rozhodnutí č. j. MV-139769-4/SO-2018, kterým odvolání žalobce zamítla.
15. Z výše uvedeného přehledu vyplývá, že žalobce byl vyzván k odstranění vad podané žádosti, resp. k doplnění dokladů nutných k posouzení jeho žádosti. Některé podklady žalobce postupně předložil a následně dne 12. 7. 2018 požádal prvostupňový orgán o prodloužení lhůty k doložení chybějících náležitostí žádosti. Této žádosti bylo prvostupňovým orgánem dne 20. 7. 2018 vyhověno, když usnesením z tohoto dne byla lhůta k předložení požadovaných dokladů prodloužena do 30 dnů od doručení usnesení; lhůta uplynula dnem 19. 9. 2018, v rámci této lhůty bylo prvostupňovému orgánu doručeno potvrzení OSSZ prokazující bezdlužnost žadatele, jiné doklady žalobcem předloženy nebyly.
16. Lze konstatovat, že požadované doklady svědčící o výši zaplaceného pojistného na sociální zabezpečení a na státní politiku zaměstnanosti a platební výměr na daň z příjmu fyzických osob do data vydání rozhodnutí prvostupňového orgánu tj. do dne 9. 10. 2018 předloženy nebyly a tak žalobce neodstranil vady své žádosti. V rámci odvolacího řízení společně s odvoláním proti rozhodnutí orgánu prvního stupně doložil žalobce toliko plnou moc pro svého zástupce, avšak žádný z výše uvedených požadovaných dokladů nedoložil.
17. Soud shrnuje, že v posuzovaném případě prvostupňový orgán žalobce dne 29. 05. 2018 vyzval k odstranění vad jeho žádosti ve smyslu ustanovení § 45 odst. 2 správního řádu s uvedením jakým způsobem může odstranit vady žádosti a současně jej poučil o následcích jejich neodstranění. K odstranění vad žádosti byla žalobci stanovena lhůta 30 dnů ode dne doručení výzvy. K prokázání příjmu z podnikání byl žalobce vyzván k předložení platebního výměru na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2017 a pro účely stanovení čistého příjmu byl současně vyzván k předložení dokladu OSSZ o výši zaplaceného pojistného na sociální zabezpečení a na státní politiku zaměstnanosti za příslušné zdaňovací období. Na základě žádosti žalobce mu byla dne 20. 7. 2018 podle ustanovení § 39 odst. 1 správního řádu usnesením prodloužena lhůta k doložení požadovaných náležitostí žádosti, a to 30 dnů od doručení usnesení. Žalobce ani v této lhůtě, ani do dne vydání prvostupňového rozhodnutí požadované doklady (platební výměr na daň z příjmu a doklad o výši zaplaceného pojistného na sociální zabezpečení a na státní politiku zaměstnanosti) nepředložil. Vzhledem k uvedenému prvostupňový orgán v souladu s ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu předmětné řízení zastavil. Lze dodat, že ani v odvolacím řízení, ba ani před soudem tyto doklady doloženy žalobcem nebyly.

18. S ohledem na uvedené tedy soud nemohl přisvědčit námitce žalobce, že v průběhu řízení o žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu předložil ve stanovené lhůtě správnímu orgánu všechny požadované doklady, včetně dokladu o výši zaplaceného pojistného na pojistné na sociální zabezpečení i platebního výměru na daň z příjmu fyzických osob za zdaňovací období 2017. K tomu soud připomíná, že v posuzované věci se jednalo o řízení o žádosti a že žalobce neuvádí a nikdy v minulosti neuváděl ani neprokazoval, důvody, pro které předmětné doklady, nemohl doložit.
19. Pokud tedy žalobce správním orgánům dostatečnou součinnost neposkytl, je současná situace důsledkem pouze jeho nečinnosti; správní orgány při zjišťování skutkového stavu nepochybily, neboť musely vycházet z podkladů, které měly k dispozici.
20. Z uvedených důvodů neshledal soud námitky v prvním žalobním bodu důvodnými.
21. *Ve druhém žalobním bodu* namítá žalobce, že napadené rozhodnutí je vnitřně rozporné a ve svém důsledku proto nepřezkoumatelné, když je správním orgánem nejprve v rámci jeho odůvodnění tvrzeno, že žalobce doložil doklad prokazující příjem cizince ve formě platebního výměru na daň z příjmu fyzických osob za zdaňovací období 2017, aby níže v rozhodnutí bylo naopak správním orgánem tvrzeno, že ze strany žalobce nebyl doložen platební výměr na daň z příjmu fyzických osob za zdaňovací období 2017.
22. Námitku stejného obsahu uplatnil žalobce již v odvolání, proto se lze důvodně domnívat, že jí míří proti prvostupňovému rozhodnutí. Odvolací orgán se s ní vypořádal na str. 4 napadeného rozhodnutí, kde konstatoval, že podle odvolání v prvostupňovém rozhodnutí *„je tvrzeno, že odvolatel doložil prokazující příjem ve formě platebního výměru na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2017 (konkrétně uvedeno na konci prvního odstavce strany druhé), aby o dva odstavce níže bylo naopak tvrzeno, že nebyl doložen platební výměr, Komise k tomu uvádí, že první odstavec na druhé straně navazuje zcela zjevně na poslední řádek na straně první napadeného usnesení, kde je uvedeno: „Na základě výše uvedené výzvy bylo třeba v poskytnuté lhůtě správnímu orgánu předložit následující náležitosti: ...doklad prokazující příjem cizince ve formě platebního výměru na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2017...“ Tedy v uvedeném odstavci je uveden výčet náležitostí žádosti, které měly být na základě výzvy k odstranění vad žádosti Ministerstvu vnitra předloženy. Na základě výše uvedeného má Komise tuto námitku za nedůvodnou.“* Posouzení této námitky shledává soud zcela korespondující obsahu prvostupňového rozhodnutí a shoduje se s odvolacím orgánem v její nedůvodnosti.
23. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
24. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. června 2020

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu